

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **ROBSTAV k.s., IČ: 27430774**
sídlem Mezi vodami 205/29, Modřany, 143 00 Praha 4
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Toulem
členem sdružení Čech – Toul, sdružení advokátů
sídlem Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**
sídlem Na Pankráci 546/56, Nusle, 140 00 Praha 4

**o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 30. září 2019,
č. j. ÚOHS-R0132/2019/VZ-26460/2019/322/DJa**

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenu Krajskému soudu v Brně dne 29. listopadu 2019 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 30. září 2019, č. j. ÚOHS-R0132/2019/VZ-26460/2019/322/DJa, kterým předseda žalovaného potvrdil usnesení žalovaného ze dne 12. července 2019, č. j. ÚOHS-S0256/2018/VZ-18994/2019/523/GHo.
2. Žalovaný jakožto příslušný orgán dle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, postupem dle § 257 písm. h) zákona o veřejných zakázkách rozhodl usnesením tak, že řízení zastavil, neboť návrhu žalobce ze dne 25. června 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nepředcházely včas podané námitky, když poslední den lhůty pro podání námitek byl den 28. května 2018 a navrhovatel své námitky doručil zadavateli až dne 4. června 2018.

II. Obsah žaloby

3. Předně žalobce v podané žalobě vyjadřuje nesouhlas se závěry předsedy žalovaného. Je přesvědčen, že skutečnost, že nebyl při doručování zastižen a bylo mu vhozeno dne 11. května 2018 oznámení o uložení zásilky, nepředstavuje datum, kdy se žalobce mohl s obsahem zásilky seznámit. Uvádí, že pokud by soud přijal argumentaci žalovaného, pak by jakákoliv úložní doba u doporučené zásilky ztrácela na významu.
4. K námitce, že nebylo doručováno na adresu sídla, ale na adresu provozovny žalovaný pouze uvádí, že i předešlá korespondence byla zadavatelem adresována na adresu provozovny. Opomíjí ovšem, že zadavatel zasílal na adresu provozovny v roce 2017.
5. Dle žalobce občanský zákoník obsahuje vyvratitelnou právní domněnku doručení písemnosti, když v ustanovení § 573 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v rozhodném znění, uvádí, že se má za to, že došlá zásilka odeslaná s využitím provozovatele poštovních služeb došla třetí pracovní den po odeslání. Jedná se tak o vyvratitelnou právní domněnku, která byla vyvrácena potvrzením o doručení zásilky dne 21. května 2018.
6. Posledním žalobním bodem upozorňuje, že jeho námitky nebyly vyvráceny, dokonce že nebyly ani řádně vypořádány, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

7. Předseda žalovaného v rámci svého vyjádření doručeno zdejšímu soudu dne 25. února 2020 navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Předně zopakoval skutkový stav. V posuzovaném případě zadavatel (osoba zúčastněná na řízení) odeslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žalobci rozhodnutí o vyloučení (zn. 1018/18-34000/Bu ze dne 9. května 2018), přičemž z doručky České pošty, s. p. vyplývá, že zásilka obsahující rozhodnutí o vyloučení byla poskytovatelem poštovních služeb uložena na poště dne 11. května 2018. Téhož dne bylo žalobci uložení zásilky oznámeno. Z doručky je zřejmé, že ten si zásilku převzal dne 21. května 2018.
8. K samotným žalobním námitkám konstatoval nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí následující.
9. Rozhodnutí o vyloučení je úkonem v zadávacím řízení, tedy jedná se o úkon v rámci soukromoprávní kontraktace mezi zadavatelem a dodavatelem, přičemž zadavatel v této souvislosti nevystupuje jako orgán veřejné moci. Žalovaný při rozhodování vycházel z judikovaných závěrů o soukromoprávním vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. ledna 2019, č. j. 62 Af 76/2018-226, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. listopadu 2018, č. j. 9 Afs 369/2017-46). Okamžik doručení

v soukromoprávní rovině není okamžik skutečného seznámení se s obsahem právního jednání, nýbrž jde jen o okamžik, kdy adresát poprvé nabude možnost se s obsahem písemnosti seznámit. Tyto závěry potvrzuje rovněž judikatura v oblasti civilního práva (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. března 2019, č. j. 26 Cdo 384/2018). Okolnosti, kvůli kterým si zásilku nevyzvedl, jsou subjektivní povahy a pro okamžik doručení jsou irelevantní.

10. Žalobce si sám zvolil zaslací adresu jinou, než je adresa jeho sídla. Navíc v rámci probíhajícího řízení ji nijak nerozporoval. Pokud v průběhu řízení nenamítal nesprávnou zaslací adresu, nemůže tak činit až v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí.
11. Nelze souhlasit také s tvrzením, že se žalovaný ke každé námitce nevyjádřil nebo že by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. K tomu žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí řádně a přesvědčivě odůvodnil a uvedl v něm důvody, na základě kterých žalobcem podaný rozklad zamítl, a důvody proč považuje rozhodnutí prvního stupně za správné a zákonné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Ze správního spisu poskytnutých zdejšímu soudu žalovaným vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, tyto podstatné skutečnosti.
14. Zadavatel (osoba zúčastněná na řízení, pozn. soudu) dne 9. května 2018 odeslala prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žalobci rozhodnutí o vyloučení zn. 1018/18-34000/Bu. Z doručky České pošty vyplývá, že zásilka obsahující rozhodnutí o vyloučení byla poskytovatelem poštovních služeb uložena na poště dne 11. května 2018. Téhož dne bylo uložení zásilky na poště oznámeno žalobci (č. l. 28 správního spisu). Ten si zásilku převzal dne 21. května 2018.
15. Žalobce doručil své námitky zadavateli dne 4. června 2018. Zadavatel o námitkách rozhodl tak, že podané námitky odmítl (č. j. 2107/18-34000/Bu). Toto rozhodnutí bylo doručeno dne 15. června 2018. Následně žalovaný dne 25. června 2018 obdržel návrh, aby dle § 249 zákona o veřejných zakázkách ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu bylo zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (č. l. 1 správního spisu). Návrh směřoval proti jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Žalobce požadoval, aby žalovaný uložil zadavateli nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
16. Vzhledem k průběhu správních řízení, které ovšem pro právě posuzovanou věc nejsou rozhodné, bylo konečné usnesení vydáno dne 12. července 2019 (č. l. 66 správního spisu). V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel v průběhu zadávacího řízení opakovaně zrušil zadávací řízení a vzhledem k tomu, že žalovaný již dříve shromáždil všechny podklady i pro závěr o zastavení správního řízení, není v rozporu se zásadou procesní ekonomie, aby žalovaný za této situace správní řízení zastavil (č. l. 66 správního spisu).
17. Proti usnesení podal žalobce dne 19. července 2019 rozklad (č. l. 67 správního spisu). Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil tak, že s usnesením se v plné míře ztotožňuje (č. l. 69 správního spisu). Předseda žalovaného dne 30. září 2019 usnesením potvrdil usnesení ze dne 12. července 2019 a podaný rozklad zamítl (č. l. 72 správního spisu).

18. O jednotlivých námitkách soud uvážil následovně

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

19. První námitkou žalobce obecně namítá, že jeho námitky nebyly vyvráceny, dokonce že nebyly ani řádně vypořádány, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
20. Předně soud konstatuje, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. [...] Obsah a kvalita žaloby tak v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, sp. zn. 7 Afs 104/2004). [...] Povinnosti žalobce řádně konkretizovat žalobní body (námitky) odpovídá povinnost soudu zabývat se všemi žalobcem vznesenými námitkami a své závěry v rozhodnutí řádně odůvodnit. Soudy jsou rovněž povinny vysvětlit, proč se určitou námitkou účastníka řízení nezabýval.*“ (srov. Blažek, T., et. al.: *Soudní řád správní - online komentář*. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016. K ust. § 71 s. ř. s.)
21. Žalobce výslovně neuvádí, v čem konkrétně spatřuje důvody zakládající nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, pouze ve velmi obecné rovině nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí namítá. Vzhledem k tomu, že námitka nepřezkoumatelnosti byla vznesena v takto obecné rovině, soud na ni v obdobně obecné rovině odpovídá.
22. O nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí jde v případě, kdy z rozhodnutí nelze zjistit, jak bylo rozhodnuto, o čem bylo rozhodnuto či proč bylo rozhodnuto zrovna tak, jak bylo. Za rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat „*takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozzeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán.*“ Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je „*založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny.*“ (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. prosince 2003, čj. 2 Ads 58/2003)
23. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí nesrozumitelností ani nedostatkem důvodů rozhodnutí, tudíž je přezkoumatelné. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgán vycházel, které skutečnosti považoval za rozhodné a jak tyto skutečnosti právně hodnotil.
24. Na základě výše uvedeného tak soud vyhodnotil námitku nepřezkoumatelnosti jako nedůvodnou.

K okamžiku doručení

25. Podstatnou část žaloby představují námitky týkající se okamžiku doručení. Žalobce je přesvědčen, že skutečnost, že nebyl při doručování zastížen a bylo mu vhozeno dne 11. května 2018 oznámení o uložení zásilky, nepředstavuje datum, kdy se mohl s obsahem zásilky seznámit. Uvádí, že pokud by soud přijal argumentaci žalovaného, pak by jakákoliv úložní doba u doporučené zásilky ztrácela na významu.
26. Ze správního spisu vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení (zadavatel, pozn. soudu) rozhodla dne 9. května 2018 o vyloučení z veřejné zakázky (sp. zn. 1018/18-34000/Bu). Toto rozhodnutí bylo doručováno 11. května 2018. Adresát zásilky nebyl toho dne zastížen, proto mu do schránky bylo vhozeno oznámení o uložení zásilky na poště (č. l. 28 správního spisu). Ze správního spisu je zřejmé, že ten si zásilku převzal dne 21. května 2018 (č. j. 19225/18, elektronické podání přijaté dne 28. června 2018).

27. Soud považuje za důležité se na úvod vyjádřit k povaze vztahu mezi osobou zúčastněnou na řízení a žalobcem. Z rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 11. října 2018, č. j. 62 Af 32/2017-87, vyplývá, že „*žadavací řízení, resp. vztah mezi zadavatelem a dodavatelem je primárně vztahem soukromoprávním – v zásadě totiž jde o soukromoprávní kontraktační (byť pro zadavatele vysoce formalizovaný) proces, jenž je s ohledem na účelné využití veřejných prostředků modifikován určitými omezeními (srov. také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2016, č. j. 5 As 74/2015-56).*“ Obdobně též viz rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 3. ledna 2019, č. j. 62 Af 76/2018-226. Zároveň je nutné uvést, že se jedná o soukromoprávní vztah, byť s výhradou, neboť „*určité povinnosti zadavatele vyplývají z práva veřejného a jejich (ne)splnění se promítá do veřejných subjektivních práv uchazečů. [...] Kontraktační proces při zadávání veřejných zakázek je formalizován a regulován donucujícími ustanoveními zákona. Tím se vymyká obvyklým ryze soukromoprávním vztahům při běžném sjednávání smluv, které jsou mimo rámec veřejných zakázek, a vnáší do věci veřejnoprávní element.*“ (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. května 2014, č. j. 2 Afs 23/2013-39)
28. V právě posuzovaném případě se jedná o rozhodnutí zadavatele, kterým vyloučil žalobce z veřejné zakázky dle § 48 zákona o veřejných zakázkách. S ohledem na shora řečené je zřejmé, že v takovém případě se jedná o soukromoprávní kontraktační proces, byť s ohledem na judikaturu správních soudů, proces vysoce formalizovaný.
29. Dle § 48 odst. 11 zákona o veřejných zakázkách vzniká zadavateli povinnost „*[odeslat] bezodkladně účastníkovi žadavacího řízení oznámení o jeho vyloučení s odůvodněním.*“
30. Dle § 242 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách „*[n]ámítky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.*“
31. Je zřejmé, že v posuzovaném případě je nezbytné uplatnit pravidla pro doručování vyplývající z občanského zákoníku, neboť v posuzovaném případě nebylo doručováno do datové schránky, ale prostřednictvím poštovních služeb. V daném případě nemohlo být aplikováno pravidlo pro doručování mezi zadavatelem a dodavatelem dle § 211 zákona o veřejných zakázkách, neboť dle § 279 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách „*[u]stanovení § 211 odst. 3 nabývá účinnosti v případě žadatelů podle § 4 odst. 1 písm. a), České národní banky a centrálních žadatelů dnem 18. dubna 2017 a v případě ostatních žadatelů dnem 18. října 2018.*“
32. Dle § 570 odst. 1 občanského zákoníku „*[p]rávní jednání působí vůči nepřítomné osobě od okamžiku, kdy jí projev vůle dojde; zmaří-li vědomě druhá strana dojití, platí, že řádně došlo.*“
33. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. ledna 2013, č. j. 62 Af 64/2011 – 41, vyplývá, že „*[z] pohledu aplikace soukromoprávních pravidel pro doručování je tedy podstatné, že ke doručení podání mezi stranami v soukromoprávním styku dojde tehdy, doručí-li odesílatel zásilku do sféry dispozice adresáta, aniž by se s ní musel adresát seznámit, natož doručení potvrzovat. Sférou dispozice adresáta je mj. jeho poštovní schránka nebo i vzdálenější úložní pošta v místě jeho bydliště, zdržuje-li se tam. Chrání se tím reálná možnost odesílatele učinit takové hmotněprávní úkony, které jsou závislé na doručení adresátovi. Chrání se tím i adresát, který musí mít objektivní možnost se se zásilkou seznámit.*“ Tyto závěry lze však na právě posuzovaný případ aplikovat pouze přiměřeně, neboť v daném případě se jednalo o doručování do datové schránky, které je v současné době samostatně upraveno v zákoně o veřejných zakázkách. K tomu obdobně též např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. prosince 2019, č. j. 8 As 116/2019-42, které uvádí, že „*[v] rozsudku ze dne 11. 10. 2018, č. j. 62 Af 32/2017-87, krajský soud posuzoval doručování námitek poštovní přepravou nikoliv do datové schránky zadavatele a konstatoval, že okamžik doručení námitek dodavatele zadavateli nastává tehdy, kdýž námítka dodavatele ‚dojdou‘ zadavateli, přitom za okamžik ‚dojití‘ je potřeba považovat okamžik, kdy se námítka dostanou do faktické dispozice zadavatele. Faktická dispozice odpovídá okamžiku, kdy adresát (tu tedy zadavatel) nabude objektivní možnost seznámit se s obsahem projevu vůle.*“ Krajský soud v uvedených rozsudcích zcela správně rozlišoval, zda bylo doručováno do datové schránky nebo poštovní přepravou a zda bylo doručováno dodavateli nebo zadavateli.“

34. S ohledem na posuzovanou otázku a aplikaci pravidel vyplývajících z občanského zákoníku, zdejší soud považuje za vhodné uvést také závěry vyplývající z civilní judikatury.
35. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. listopadu 2012, sp. zn. 26 Cdo 2988/2011, vyplývá, že „[n]a rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně, neboť výpověď z nájmu bytu je jednostranným hmotněprávním úkonem pronajímatele adresovaným nájemci, jehož účinky nastávají, jakmile se dostane do sféry jeho dispozice. Žalobce se v místě doručování zdržoval, měl objektivně možnost si uloženou zásilku vyzvednout a seznámit se s jejím obsahem, odvolací soud nepovažoval za rozhodné, zda a kdy se s jejím obsahem skutečně seznámil. Uzavřel, že byla-li žaloba podána u soudu opožděně, není možné zabývat se platností Výpovědi. Jsou-li účinky doručení hmotněprávního úkonu spojeny s okamžikem, kdy byla zásilka uložena u pošty, měl-li adresát takového úkonu objektivně možnost se s ní seznámit, i když tak (před jejím vrácením odesílateli) neučinil, a to bez ohledu na délku doby, po níž byla zásilka u pošty uložena, pak okolnost, že si adresát později zásilku vyzvedl (ač mu v tom dříve objektivní okolnosti nebránily), nemůže odsunout účinky doručení na dobu, kdy se s jejím obsahem skutečně seznámil. Hmotněprávní úkon je třeba považovat za perfektní (doručení) okamžikem, kdy se adresát tohoto úkonu měl možnost s ním objektivně seznámit, doručení nelze vzít na okamžik, kdy je adresát „ochoten“ tak opravdu učinit (vyzvednout si zásilku, seznámit se s jejím obsahem).“ Obdobně též např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. března 2005, sp. zn. 26 Cdo 864/2004 ze kterého vyplývá že „[m]ěl-li nájemce bytu objektivně možnost na základě oznámení pošty vyzvednout si uloženou žalobu obsahující výpověď z nájmu bytu a seznámit se s jejím obsahem dříve, než se nevyzvednutá zásilka vrátila zpět, nastaly hmotněprávní účinky výpovědi v okamžiku, kdy nájemce i přes oznámení o uložení zásilky této objektivní možnosti seznámit se s obsahem zásilky nevyužil.“
36. V této souvislosti lze poukázat i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. června 2008, sp. zn. 28 Cdo 2622/2006, kde soud uvedl, že „slovní spojení „dostane se do sféry jeho dispozice“ nelze vykládat ve smyslu procesněprávních předpisů, nýbrž že jejím třeba rozumět konkrétní možnost nepřítomné osoby seznámit se s jí adresovaným právním úkonem. Právní teorie i soudní praxe takovou možností chápou nejen samotné převzetí písemného hmotněprávního úkonu adresátem, ale i ty případy, jestliže doručením dopisu či telegramu obsahujícího projev vůle do bytu adresáta či do jeho poštovní schránky, popř. i vhozením oznámení do poštovní schránky o uložení takové zásilky, nabyl adresát hmotněprávního úkonu objektivní příležitost seznámit se s obsahem zásilky. Přitom není nezbytné, aby se adresát skutečně seznámil s obsahem hmotněprávního úkonu, dostačuje, že měl objektivně příležitost tak učinit.“ Na shora uvedené závěry judikatura civilních soudů opakovaně odkazuje (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. září 2015, sp. zn. 26 Cdo 2623/2015).
37. Výklad § 570 odst. 1 občanského zákoníku týkající se okamžiku „dojít“ je i z pohledu judikatury civilních soudů konstantní a nevyžaduje skutečné „dojít“. Postačí pouze „dojít“ do sféry dispozice adresáta, tedy do stavu, kdy adresát nabyl objektivní možnost se se zásilkou seznámit.
38. Ze správního spisu (č. 1. 28 správního spisu) vyplývá, že zásilka byla doručována na adresu provozovny dne 11. května 2018. Od tohoto dne začala běžet lhůta 15 dní pro uplatnění námitek. Z řečeného je zřejmé, že námitky uplatněné dne 4. června 2018 jsou opožděné.
39. Z napadeného rozhodnutí lze seznat, že správní orgán vycházel při hodnocení této otázky z výše uvedené právní doktríny, kterou správně aplikoval na posuzovaný případ. V souladu s ust. § 257 písm. h) zákona o veřejných zakázkách proto řízení o přezkumu zastavil, neboť námitky byly správně vyhodnoceny jako opožděné.
40. Jiný výklad je v posuzovaném případě nepřipustný. Nadto by soud rád upozornil, že zmiňovaná argumentace týkající se § 573 občanského zákoníku „řeší pouze situaci, kdy není jasné, kterého dne zásilka adresátovi došla. Stanovení tohoto okamžiku má významné důsledky zejména pro určení počátku běhu lhůt (např. lhůta k přijetí nabídky) nebo pro vznik určitých nároků (např. úroky z prodlení).“ (srov. Lavický, P. a kol.: *Občanský zákoník I. Obecná část* (§ 1–654), 1. vydání, 2014, s. 2054 – 2055) S ohledem na vše shora uvedené je však zřejmé, že okamžikem doby dojití byl den 11. května 2018, tedy den, kdy bylo žalobci doručováno a ten si zásilku nepřevzal.
41. Na základě výše uvedeného soud vyhodnotil námitku jako nedůvodnou.

K adrese pro doručování

42. Poslední žalobní námitkou žalobce namítá, že rozhodnutí o vyloučení nebylo doručováno řádně, jelikož nebylo doručeno na adresu sídla, nýbrž na adresu provozovny.
43. Z písemnosti (č. j. 19827/2018) ze dne 23. června 2017 nazvané jako „Výzva k objasnění nabídky“ lze seznat, že žalobce si zvolil jako kontaktní a zasilací adresu 28. října 68B, 301 00 Plzeň. Tyto závěry potvrzuje také písemnost ze dne 9. května 2017 (č. j. 19826/2018), kde je jako kontaktní adresa uvedena jmenovaná adresa v Plzni. Ze správního spisu vyplývá, že veškeré zásilky odesílané zadavatelem byly dosílány na adresu 28. října 1931/68b, Plzeň (č. j. 19831/2018, č. j. 19830/2018, č. j. 19829/2018, č. j. 19828/2018). Z vyjádření České pošty je zřejmé, že rozhodnutí o vyloučení z veřejné zakázky bylo doručováno na výše jmenovanou adresu v Plzni (č. l. 28 správního spisu).
44. Je tedy zřejmé, že byla projevena vůle, aby veškeré písemnosti týkající se veřejné zakázky byly doručovány na adresu nazvanou jako „kontaktní a zasilací adresa“ na ul. 28. října 68B, 301 00 Plzeň. V případě, že by žalobce s tímto postupem již nadále nesouhlasil, bylo by nezbytné tuto skutečnost zadavateli oznámit a nesprávné doručování ze strany zadavatele zpochybnit již v průběhu zadávacího řízení. Taková námitka však vůči zadavateli uplatněna nebyla.
45. Na základě výše uvedeného soud vyhodnotil námitku jako nedůvodnou.

V. Shrnutí a náklady řízení

46. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým byl rozklad žalobce zamítnut, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
47. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
48. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. prosince 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu